

گیاهان دارویی استان بوشهر

کهزاد سرطاوی^۱ و فاطمه غلامیان^۱

چکیده

استان بوشهر در جنوب ایران و در حاشیه خلیج فارس و در گستره ارتفاعی از سطح دریا تا ۱۹۰۰ متر قرار گرفته است. این استان به دو بخش جلگه‌ای و کوهستانی تقسیم شده که ناحیه منطقه جلگه‌ای، شور و شنی - رسی و منطقه کوهستانی، شنی، گاهی رسی و آبرفتی است. جهت بررسی پراکنش گیاهان دارویی، استان بوشهر به چهار قسمت تقسیم‌بندی شده و بعد هر سال یک قسمت به طور کامل مورد بازدید قرار گرفت. طی بررسی مناطق استان و جمع‌آوری گونه‌های دارویی در سالهای ۷۴ تا ۷۸ تعداد ۷۰ گونه گیاه دارویی جمع‌آوری گردید. از این تعداد ۳۲ گونه علفی، ۱۷ گونه بوته‌ای، ۱۲ گونه درختچه‌ای، ۷ گونه درختی و ۲ گونه غده‌ای است. اطلاعات مربوط به فرم رویش، ارتفاع از سطح دریا و محل دقیق جمع‌آوری و نام محلی و ... ثبت گردید. همچنین اطلاعات اقلیمی منطقه برای بدست آوردن روابط اکولوژیکی گیاهان جمع‌آوری گردید. همراه با جمع‌آوری نمونه‌های گیاهان دارویی در استان بوشهر با مراجعته به افراد بومی متجرب و با سابقه در امر گیاهان دارویی، اطلاعاتی در زمینه‌های فصل برداشت و اندام مورد استفاده، جمع‌آوری و یادداشت گردید.

واژه‌های کلیدی: استان بوشهر، گیاهان دارویی، پراکنش

مقدمه

زندگی انسانها به طور مستقیم یا غیرمستقیم به گیاه وابسته است (مبین، ۱۳۷۴). گیاهان دارویی به دلیل دسترسی آسان و کم هزینه و مهمتر از همه عدم ایجاد عوارض جانبی مورد توجه است. افزایش عطاری‌ها و مغازه‌های فروش گیاهان دارویی و رشد میزان مصرف گیاهان دارویی میین این واقعیت است که ارزش گیاهان دارویی روز به روز در حال افزایش است.

استان بوشهر با مساحتی حدود ۲۵۶۵۳ کیلومتر مربع در جنوب ایران و حاشیه خلیج فارس بین ۲۷ درجه و ۱۴ دقیقه تا ۳۰ درجه و ۱۶ دقیقه عرض شمالی و ۵۰ درجه و ۶ دقیقه تا ۵۲ درجه و ۵۸ دقیقه طول شرقی از نصف‌النهار گرینویچ قرار گرفته و از ارتفاع ۰-۱۹۵ متر از سطح دریا گسترش دارد.

در سیستم آمبرژه بخش غربی نوار ساحلی استان بوشهر جزء اقلیم بیابانی گرم و شدید و بخش شرقی و قسمتی از بخش غیرساحلی که شبانکاره را نیز در بر می‌گیرد جزء اقلیم بیابانی گرم میانه و قسمتهای بالاتر جزء اقلیم گرم خفیف منظور شده و اقلیم کوهستانی مرکزی استان، خشک معتدل تشخیص داده شده است.

استان بوشهر از نظر توپوگرافی، به سه بخش ساحلی، جلگه‌ای و کوهستانی تقسیم می‌شود. خاک منطقه جلگه‌ای شنی و کوهستانی رسی و آبرفتی است. میانگین بارندگی در استان بوشهر ۲۵۰ میلیمتر می‌باشد.

در راستای شناخت توان بالقوه گیاهان دارویی در استان بوشهر، طرح جمع‌آوری و شناسایی گیاهان دارویی اجرا شد. تأسیس بخش تحقیقات گیاهان دارویی و محصولات فرعی در مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع در سال ۱۳۶۸ با اهداف شناساندن اهمیت گیاهان دارویی در کشور و نقش مهم آنها در اقتصاد، استفاده از گیاه درمانی به جای بلعیدن سموم شیمیایی، گسترش فرهنگ گیاه درمانی و آشتنی دادن جامعه با طبیعت و گیاه موجب گردید تا حرکتها و اقدامات پراکنده و موردي، به صورت اساسی و پایه‌ای

درآمده و در جهت معرفی گیاهان دارویی، کاشت و برداشت اقتصادی و همچنین مصرف گیاهان دارویی به جای استفاده از داروهای شیمیایی سوق داده شوند.

مواد و روشها

طرح جمع‌آوری و شناسایی گیاهان دارویی از سال ۱۳۷۴ در استان بوشهر به اجرا درآمد. جهت افزایش پیشرفت کار و سهولت اجرای طرح، با استفاده از نقشه ۱:۲۵۰۰۰۰، استان بوشهر به چهار قسمت (از نظر مساحت تقریباً یکسان) تقسیم گردید و در هر سال یک قسمت مورد بررسی و تحقیق قرار گرفت. با شروع عملیات صحرایی سال اول شهرستان دشتستان، سال دوم شهرستانهای دشتی و تنگستان، سال سوم شهرستانهای کنگان و دیر و سال چهارم شهرستانهای بوشهر، گناوه و دیلم مورد بررسی قرار گرفت.

با انجام عملیات صحرایی در مناطق مختلف (از ارتفاع ۵ تا ۱۹۵۰ متر از سطح دریا) به جمع‌آوری نمونه اقدام گردید. با قیچی با غبانی شاخه کوچکی از گیاه که دارای گل یا میوه بود قطع گردید و در میان کاغذخشک کن یا روزنامه باطله در پرس قرار گرفت و یک شماره به آن اختصاص داده شد و همان شماره در دفترچه صحرایی نوشته شد و در کنار آن، خصوصیات گیاه اعم از ارتفاع از سطح دریا، وضعیت منطقه برداشت نمونه (کوهستانی یا دشت، سنگلاخی و ...) و حداقل دو گونه گیاه همراه، تاریخ جمع‌آوری و نام جمع‌آوری کننده یاداشت گردید. ۱۵ تا ۲۰ نمونه در پرس قرار داده و محکم بسته شد. ۳ تا ۴ ساعت بعد پرس را باز کرده و خشک کن میان نمونه‌ها تعویض گردید. و این کار چند بار تکرار شد تا نمونه‌ها کاملاً خشک شوند. برخی موقع با کلنگ کوه نورده یا بیلچه بخشهای زیرزمینی گیاهان از جمله ریزم یا پیاز آنها از خاک بیرون آورده شدند و خشک گردیدند. روش خشک کردن پیاز به این شکل است که پیاز قاچ

شده و در پرس قرار داده می‌شود و چند بار متوالی خشک کن آن را عوض می‌کنند تا خشک شود. جمع‌آوری نمونه‌های یک ساله با ریشه انجام گردید.

پس از شناسایی نمونه‌های گیاهی، با استفاده از فلورهای معتبر (تحقیقات محلی، خاتمساز، ۱۳۷۱، خاتمساز، ۱۳۷۷، زرگری، قهرمان، ۱۳۶۹، ۱۳۷۲، ۱۳۷۳، مبین، ۱۳۵۸، مظفریان، ۱۳۷۳ و مهندسین مشاور آبرفت، ۱۳۶۳) نمونه‌ها روی مقوا گلاسه نصب شد و مشخصات کامل هرگونه (جمع‌آوری کننده، محل دقیق جمع‌آوری، تاریخ جمع‌آوری، کد هرباریومی، نام علمی، تیره و ارتفاع محل برداشت) در پایین و سمت راست مقوا گلاسه بر روی برچسب مخصوص هرباریوم یادداشت گردید. مقوا محتوى گونه‌های گیاهی شناسایی شده در پوشه‌های مخصوص و در کمدهای هرباریوم که تقسیم‌بندی آن براساس حروف الفبای تیره‌های شناسایی شده بود، قرار داده شد. نمونه‌های شناسایی شده در هرباریوم مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان بوشهر قرار گرفت.

نتایج

وجود گونه‌های گیاهی در هر منطقه با میزان بارندگی رابطه‌ای مستقیم دارد. میزان بارندگی در بخش وسیعی از مناطق جلگه‌ای تا غرب استان بوشهر بین ۲۰۰ تا ۲۵۰ میلیمتر می‌باشد. بخش بیشتر مناطق کوهپایه‌ای و کوهستانی استان بوشهر بین خطوط همباران ۳۰۰ و ۴۰۰ میلیمتر قرار دارند. پیرانترین مناطق استان در محدوده بسیار کوچک در ارتفاعات شرق برازجان و شمال خورموج با ۵۵۰ میلیمتر و کم بارانترین ناحیه استان در حوالی بندر طاهری با بارش سالانه کمتر از ۱۵۰ میلیمتر می‌باشد (مهندسين مشاور آبرفت، ۱۳۶۳).

از آنجا که در بخش کوهستانی استان بوشهر، ایستگاههای هواشناسی وجود ندارد و یا کامل نیست، برخی نقاط اطلاعات بوده و یا اطلاعات ناقص است. بنابراین در

این گونه موارد سعی شده است تا از نقشه‌های همباران و همدم استفاده شود (مهندسين مشاور آبرفت، ۱۳۶۳).

فرم رویشی گیاهان دارویی استان که به صورت سنتی استفاده می‌شود به صورت علفی، بوته‌ای، درختچه‌ای، درختی و غده‌ای و پراکنش گونه‌های گیاهان دارویی استان بوشهر در جدول شماره ۱ آمده است.

در سالهای گذشته کشت گیاهان دارویی استان بوشهر به صورت محدود انجام می‌گرفت. اما اخیراً با گسترش فرهنگ گیاه دارویی، کشت و توسعه این گونه گیاهان در استان رونق گرفته است. از آنجا که گیاه دارویی صبرزرد بومی استان بوشهر می‌باشد، کشت این گونه دارویی توسط بومیان منطقه در اولویت قرار گرفته و گیاهان دارویی دیگری مانند رازیانه، سیاهدانه و زیره در مراحل بعد قرار می‌گیرند. نزدیک به ۲۰ هکتار رویشگاه طبیعی گیاه دارویی صبرزرد در سواحل استان بوشهر یافت می‌شود. همچنین گونه دارویی *Ruta caleensis* در ارتفاعات کوه گله‌دار از توابع شهرستان کنگان رویش دارد و یکی از گونه‌های اختصاصی استان محسوب می‌گردد.

جدول شماره ۱ - پراکنش گیاهان دارویی استان بوشهر

نام علمی	نام تیره	نام فارسی	نام محلی	محل جمع آوری	ارتفاع از سطح دریا (متر)	میانگین بارندگی سالیانه (میلیمتر)	میانگین حداقل و حداکثر دما (درجه سانتیگراد)	فرم رویشی
<i>Foeniculum vulgare</i>	<i>Umbelliferae</i>	رازیانه	راجونه	دشتستان - برازجان	۱۱۰۰	۴۵۰	۳۳	علفی
<i>Pistacia atlantica</i>	<i>Anacardiaceae</i>	بنه	بنک	دشتستان - بزیر	۱۲۰۰	۴۰۰	۲۹-۱۳	درختی
<i>Calotropis procera</i>	<i>Anacardiaceae</i>	استبرق	خرگ	تنگستان - اهرم	۴۵	۲۷۴	۳۳-۱۳	درختچه‌ای
<i>Pergularia tomentosa</i>	<i>Anacardiaceae</i>	لباشیر	بته	دشتستان - آگرم خیرک	۶۰۰	۳۵۰	۳۳-۱۳	بوته‌ای
<i>Capparis spinosa</i>	<i>Capariaceae</i>	کور	لگجی	دشتستان - برازجان	۶۵	۲۷۰	۳۳-۱۳	بوته‌ای
<i>Ceratonia siliqua</i>	<i>Leguminiae</i>	خرنوب	چرچر	کنگان - ریز	۹۰۰	۴۰۰	۲۹-۱۳	درختی
<i>Anthemis sp.</i>	<i>Compositae</i>	بابونه	باوینک	بوشهر - چاکوتاه	۴۵	۲۷۴	۳۳/۳-۱۵	علفی
<i>Citrullus colocynthis</i>	<i>Cucurbitaceae</i>	هنداوانه	خیارگرگو	عالی شهر	۳۵	۲۷۴	۳۳-۱۳	علفی

ادامه جدول شماره ۱

نام علمی	نام تیره	نام فارسی	نام محلی	محل جمع آوری	ارتفاع از سطح دریا (متر)	سالیانه (میلیمتر)	میانگین بارندگی دما (درجه سانتیگراد)	میانگین حداقل و حداکثر فرم رویشی
<i>Ephedra foliata</i>	<i>Ephedraceae</i>	ریش بز	بادام گرینو	کنگان - جم	۷۸۰	۳۵۰	۳۳-۱۳	درختچه‌ای
<i>Ephedra pachyclada</i>	<i>Ephedraceae</i>	ریش بز	بادام گرینو	کنگان - جم	۱۲۰۰	۴۰۰	۳۳-۱۳	درختچه‌ای
<i>Ricinus communis</i>	<i>Ephedraceae</i>	کرچک	کرنتی	برازجان به بوشهر	۶۵	۲۷۴	۳۳-۱۵	درختچه‌ای
<i>Myrtus communis</i>	<i>Myrtaceae</i>	مورد	مورد	دشتستان - خیرک	۱۱۰۰	۴۵۰	۳۳-۱۳	درختچه‌ای
<i>Urginea maritime</i>	<i>Liliaceae</i>	پیاز عنسل	پیاز قبر	کنگان - جم میر محمد	۹۰۰	۴۰۰	۳۳-۱۳	غده‌ای
<i>Teucrium orientale</i>	<i>Labiatae</i>	مور تلخ	گل کلون	بوشهر - چاکوتاه	۴۵	۲۷۴	۳۳-۱۳	بوته‌ای
<i>Zataria multiflora</i>	<i>Labiatae</i>	اوشه	اوشه	کنگان - جم	۷۸۰	۲۵۰	۳۳-۱۳	بوته‌ای
<i>Haplophyllum canaliculatum</i>	<i>Rutaceae</i>	سداب ترکه‌ای	گل زرد	ارتفاعات کنگان	۷۸۰	۲۵۰	۳۳-۱۳	بوته‌ای
<i>Teucrium polium</i>	<i>Labiatae</i>	مریم نخودی	هلپه	بوشهر - چاکوتاه	۴۵	۲۷۴	۳۳-۱۳	بوته‌ای

ادامه جدول شماره ۱

نام علمی	نام تیره	نام فارسی	نام محلی	محل جمع آوری	سطح دریا (متر)	ارتفاع از سطح دریا (متر)	میانگین سالیانه بارندگی (میلیمتر)	میانگین حداقل و حداقل دما (درجه سانتیگراد)	فرم رویشی
<i>Aloe vera</i>	<i>Liliaceae</i>	شاخ بزی	گل سگله	جنوب کنگان	۱۵	۱۹۴	۳۵-۱۷	بوته‌ای	
<i>Aloe littoralis</i>	<i>Liliaceae</i>	شاخ بزی	گل سگله	جنوب کنگان	۴۷۰	۳۰۰	۳۵-۱۳	بوته‌ای	
<i>Mentha longifolia</i>	<i>Labiate</i>	پونه	پیدم	دشتستان - رود فاریاب	۱۲۰۰	۴۵۰	۳۱-۱۳	علفی	
<i>Achillea millefolia</i>	<i>Lomperitae</i>	بومادران	گل سر زرد	دشتستان - بزپر	۱۲۰۰	۴۰۰	۳۱-۱۳	علفی	
<i>Ruta chalepensis</i>	<i>Rutaceae</i>	سداب	سدو	کنگان - هفت چاه، جم	۱۲۰۰	۴۰۰	۳۱-۱۳	بوته‌ای	
<i>Solanum nigrum</i>	<i>Solanaceae</i>	تاج ریزی سیاه	رواتربک	تنگستان - اهرم	۳۵	۵۷۴	۳۱-۱۳	علفی	
<i>Haplophyllum glaberrimum</i>	<i>Rutaceae</i>	سداب بی کرک	گل زرد	گناوه - کوسفید	۳۰	۲۷۴	۳۱-۱۳	بوته‌ای	

ادامه جدول شماره ۱

نام علمی	نام تیره	نام فارسی	نام محلی	محل جمع آوری	ارتفاع از سطح دریا (متر)	میانگین بارندگی سالیانه (میلیمتر)	میانگین حداقل دما (درجه سانتیگراد)	فرم رویشی
<i>Glycyrrhiza glabra</i>	Leguminosae	شیرین بیان	چوشیرین	دشتستان - خیرک	۷۸۰	۳۵۰	۳۱-۱۳	بوته‌ای
<i>Lawsonia inermis</i>	Lythraceae	حنا	حنا	کنگان - عسلویه	۱۵	۱۹۴	۳۱-۱۷	درختچه‌ای
<i>Malva parviflora</i>	Malvaceae	توله	توله	تنگستان - اهرم	۳۵	۲۷۴	۳۱-۱۳	علفی
<i>Rubus sp.</i>	Rosaceae	تیت اره	تمشک	دشتستان - خیرک	۷۸۰	۳۵۰	۳۱-۱۳	بوته‌ای
<i>Salvia aegyptiaca</i>	Labiatae	سالویا	تخم شربتی	کنگان - کوه عسلویه	۱۲۰۰	۴۰۰	۳۱-۱۳	بوته‌ای
<i>Salvia mirzayanii</i>	Labiatae	سالویا	مورتل	کنگان - جم	۱۲۰۰	۴۰۰	۳۱-۱۳	بوته‌ای
<i>Bryonia dioica</i>	Cucurbitacea	فاشردا	انگور مار	دشتستان - خیرک	۷۸۰	۳۵۰	۳۱-۱۳	علفی
<i>Pistacia khinjuk</i>	Anacadiaceae	کلخنگ	کلخنگ	کنگان - کوه عسلویه	۱۲۰۰	۴۵۰	۳۱-۱۳	درختی
<i>Plantago ovata</i>	Plantginaceae	بارهنگ	اسفرزه	بوشهر - چاه کوتاه	۴۵	۲۷۴	۳۱-۱۳	علفی
<i>Urtica urens</i>	Urticaeae	گرنه	گزگزوک	دشتستان - آبگرم خیرک	۷۰۰	۳۵۰	۳۱-۱۳	علفی

ادامه جدول شماره ۱

نام علمی	نام تیره	نام فارسی	نام محلی	محل جمع آوری	ارتفاع از سطح دریا (متر)	بارندگی سالیانه (میلیمتر)	میانگین حداقل و حداقل دما (درجه سانتیگراد)	فرم رویشی
<i>Ficus carica</i>	<i>Moraceae</i>	انجیر	کتک	کنگان-جم	۱۱۰۰	۴۰۰	۳۱-۱۳	درختی
<i>Daphne mucronata</i>	<i>Thymelaceae</i>	دافنه	تریبت	دشتستان-پشتکوه	۱۲۰۰	۴۰۰	۲۹-۱۳	درختچه‌ای
<i>Cichorium intybus</i>	<i>Compositae</i>	کاسنی	کاسنی	دشتستان-چهوک	۷۸۰	۳۵۰	۳۱-۱۳	درختی
<i>Punica granatum</i>	<i>Punicae</i>	انار	انار	کنگان-جم	۷۰۰	۳۵۰	۳۱-۱۳	علفی
<i>Hordeum vulgare</i>	<i>Glaminae</i>	جو	جو	دشتستان-سمل	۷۰	۲۷۴	۳۳-۱۳	بوته‌ای
<i>Atraphaxis spinosa</i>	<i>Polygonaceae</i>	کاروانکش	کولیکش	کنگان-جم	۷۰۰	۲۷۴	۳۳-۱۳	بوته‌ای
<i>Matthiola longipetala</i>	<i>Cruciferae</i>	شب بو	شب بو	دشتستان-شبانکاره	۹۰	۲۷۴	۳۱-۱۳	علفی
<i>Portulaca oleraceae</i>	<i>Portulacacea</i>	خرفه	پرپین	دشتستان-برازجان	۳۰	۲۷۴	۳۳-۱۳	علفی
<i>Phoenix dactylifera</i>	<i>Palmaceae</i>	نخل	خرما	دشتستان-برازجان	۶۵	۲۷۴	۳۳-۱۳	درختی
<i>Ducrosia assadi</i>	<i>Umbelliferae</i>	بغیض	بغیض	دیر-دوراهک به ریز	۶۵	۱۹۴	۳۵-۱۷	علفی
<i>Tribulus terrestris</i>	<i>Zygophyllacea</i>	خارخسک	پلنگ کش	کنگان-نایند	۳۵	۱۹۴	۳۵-۱۷	علفی

ادامه جدول شماره ۱

نام علمی	نام تیره	نام فارسی	نام محلی	محل جمع آوری	ارتفاع از سطح دریا (متر)	میانگین سالیانه (میلیمتر)	میانگین بارندگی و حداقل دما (درجه سانتیگراد)	فرم رویشی
<i>Vitex pessedo-negundo</i>	<i>Verbenaceae</i>	بنگرو	بنگرو	دشتستان- خیرک	۷۰۰	۳۵۰	۳۱-۱۳	درختچه‌ای
<i>Artemisia scoparia</i>	<i>Compositae</i>	درمنه	درمنه	بوشهر- عالی شهر	۳۵	۲۵۰	۳۳-۱۳	بوته‌ای
<i>Tecomella undulata</i>	<i>Bignoniacea</i>	سمنگ	سمنگ	دشتستان- تنگ ارم	۶۵۰	۳۵۰	۳-۱۳	درختی
<i>Adianthum capillus-veneris</i>	<i>Adianthaceae</i>	پرسیاوشان	تنگستان- خاییز	تنگستان- خاییز	۳۵۰	۲۷۴	۳۳-۱۳	بوته‌ای
<i>Nigella arvensis</i>	<i>Ranunculaceae</i>	سیاهدانه	سیاهدانه	بوشهر- عالی شهر	۴۰	۲۷۴	۳۱-۱۳	علفی
<i>Olea europaea</i>	<i>Oleaceae</i>	زيتون	زيتون	دشتستان- خیرک	۷۰۰	۳۵۰	۳۱-۱۳	درختی
<i>Otostegia persica</i>	<i>Labiatae</i>	شکرشفا	شکرشفا	کنگان- کوه عسلیه	۱۱۰۰	۴۰۰	۳۱-۱۳	بوته‌ای
<i>Fumaria asepala</i>	<i>Fumariacae</i>	شاتره	شاتره	دشتستان- چهوک	۶۸۰	۳۵۰	۳۱-۱۳	علفی
<i>Fumaria vaillantii</i>	<i>Fumariacae</i>	شاتره	شاتره	دشتستان- چهوک	۶۸۰	۳۵۰	۳۱-۱۳	علفی
<i>Alhagi camelorum</i>	<i>Papilionaceae</i>	خارشتر	خارشتر	کنگان- جم	۷۸۰	۳۰۰	۳۱-۱۳	بوته‌ای
<i>Zygophylaceae</i>		دینش	دینش	دشتستان- بزپر	۷۵۰	۴۰۰	۳۱-۱۳	بوته‌ای

ادامه جدول شماره ۱

نام علمی	نام تیره	نام فارسی	نام محلی	محل جمع آوری	ارتفاع از سطح دریا (متر)	بارندگی سالیانه (میلیمتر)	میانگین حداقل و حداقل دما (درجه سانتیگراد)	فرم رویشی
<i>Umbellifereae</i>	<i>Oliveria decumbens</i>	-	اوشه گل سرخو	تنگستان- خایبر	۶۵	۲۷۴	۳۳-۱۳	علفی
<i>Boraginaceae</i>	<i>Cordia myxa</i>	سپستان	سپستون	کنگان- جم	۷۸۰	۳۵	۳۱-۱۳	درختنی
<i>Boraginaceae</i>	<i>Cordia crenata</i>	سپستان	سپستون	کنگان- عسلویه (کاشته شده)	۲۵	۱۵۰	۳۸-۱۷	درختنی
<i>Rosaceae</i>	<i>Amygdalus scoparia</i>	بادام	بادوم	کنگان- کوه عسلویه	۷۰۰	۳۵۰	۳۱-۱۳	درختچه‌ای
<i>Pedaliaceae</i>	<i>Sesamum indicum</i>	کنجد	کنجی	دشتستان- بنداروز	۴۵	۲۷۴	۳۳-۱۳	علفی
<i>Fagaceae</i>	<i>Quercus persicus</i>	بلوط	بلوط	دشتستان- بزپر	۱۲۰۰	۴۰۰	۲۹-۱۳	درختنی
<i>Labiatae</i>	<i>Nepeta persica</i>	پیدم کوهی	پونه کوهی	کنگان- جم- عسلویه	۱۱۰۰	۴۰۰	۳۱-۱۳	بوته‌ای
<i>Compositae</i>	<i>Centaurea bruguieriana</i>	گل گندم	بادآور	دشتستان- آبخش	۳۵	۲۷۴	۳۳-۱۳	علفی
<i>Rhamnaceae</i>	<i>Ziziphus spinachristi</i>	کنار	کنار	دشتستان- برازجان	۹۰	۲۷۴	۳۳-۱۳	درختچه‌ای
<i>Labiatae</i>	<i>Mentha spicata</i>	پته	پونه کوهی	دشتستان- خیرک	۷۰۰	۳۵۰	۳۱-۱۳	علفی

بحث

در پایان طرح ۷۰ گونه گیاه دارویی که دارای کاربردهای سنتی است شناسایی گردید که متعلق به ۴۰ تیره و ۶۹ جنس می‌باشد. از این تعداد ۳۲ گونه علفی، ۱۷ گونه بوته‌ای، ۱۲ گونه درختچه‌ای، ۷ گونه درختی و ۲ گونه غده‌ای می‌باشند. از میان ۴۰ تیره موجود ۱۷ تیره دارای یک جنس و گونه بوده و بقیه بیش از دو گونه را دربر می‌گیرد. تیره‌های Cruciferae, Umbelliferae, Compositae, Labiateae بे‌ترتیب بیشترین گونه‌های دارویی را به خود اختصاص می‌دهند.

استان بوشهر را از نظر توپوگرافی می‌توان به سه منطقه ساحلی، جلگه‌ای و کوهستانی تقسیم کرد. به رغم وجود امکانات در مناطق جلگه‌ای از جمله دسترسی به جاده آسفالت، وسایل نقلیه، خانه‌های بهداشت و حتی وجود پزشک در روستاهای استفاده از گیاهان دارویی نه تنها کاهش نیافته است، بلکه مصرف آن روز به روز در حال افزایش می‌باشد. اهالی ساکن در مناطق کوهستانی هنوز خود را وابسته به گیاهان طبیعت می‌دانند و فرهنگ استفاده از گیاهان دارویی با سرشت آنها آمیخته است.

از جدول شماره ۱ چنین بر می‌آید که وجود گیاهان دارویی در هر منطقه با اقلیم آن ارتباط دارد. به طوری که برخی گیاهان فقط در ارتفاعات رویش دارند و برخی دیگر سواحل استان و فقط مناطق جلگه‌ای را ترجیح می‌دهند. گیاه مهم دارویی آلوئه در کنار ساحل، حداقل با ارتفاع ۲۵ متر از سطح دریا و با بارندگی سالانه ۱۵۰ میلیمتر توسعه و گسترش می‌یابد. گیاه دارویی مورد از ارتفاع ۹۰۰ متر از سطح دریا به بالا و در کنار رودخانه‌های دائمی رویش دارد. سالویا و سداب در ارتفاعات بالاتر از ۸۰۰ متر از سطح دریا و با بارندگی ۴۰۰ میلیمتر در سال و گیاهانی مانند الپه، بارهنگ، گزنه، کنار، بهدلیل سازگاری بالایی که دارند در شرایط اقلیمی مختلف و در تمامی مناطق استان (جلگه و کوهستانی) پراکنده‌اند. همان‌طورکه در قبل اشاره شد که با توجه به اهمیت

گیاهان دارویی و مصرف آنها در منطقه جهت جلوگیری از انقراض گونه‌های گیاهی مسئولان ملزم به انجام برنامه‌ریزی دقیق کوتاه مدت یا طولانی مدت می‌باشند.

سپاسگزاری

بدین وسیله از آقای مهندس سید موسی صادقی (ریاست مرکز) به واسطه در اختیار قراردادن امکانات مورد نیاز تحقیق، آقای مهندس فرار به خاطر ویراستاری مقاله و سرکار خانم مهندس فاطمه غلامیان برای همکاری در تحقیق و تهیه گزارش سپاسگزاری می‌شود.

منابع

- خاتمساز، م.، ۱۳۷۱. فلور ایران. شماره ۶، تیره گل سرخیان، انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع . ۳۵۲ صفحه.
- خاتمساز، م.، ۱۳۷۷. فلور ایران. شماره ۲۴، تیره سیب‌زمینی، انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع. ۳۵۲ صفحه.
- زرگری، ع.، گیاهان دارویی (۵ جلد). انتشارات دانشگاه تهران.
- قهرمان، ا.، ۱۳۷۳. کروموفیتهاي ايران. مرکز نشر دانشگاه تهران، جلد سوم ۸۶۷ صفحه.
- قهرمان، ا.، ۱۳۷۳. کروموفیتهاي اiran. مرکز نشر دانشگاه تهران، جلد چهارم ۶۱۸ صفحه.
- قهرمان، ا.، ۱۳۷۵. فلور رنگی ایران. جلد ۱ تا ۱۶، انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع.

- قهرمان، ا.، ۱۳۶۹. کروموفیتهاي ايران. مرکز نشر دانشگاه تهران، جلد اول ۳۵۰ صفحه.
- قهرمان، ا.، ۱۳۷۲. کروموفیتهاي اiran. مرکز نشر دانشگاه تهران، جلد دوم ۸۴۲ صفحه.
- مبین، ص.، ۱۳۵۸. رستني هاي ايران. انتشارات دانشگاه تهران، جلد دوم ۴۵۶ صفحه.
- مبین، صادق.، ۱۳۵۹. رستني هاي اiran. انتشارات دانشگاه تهران، جلد اول ۴۵۰ صفحه.
- مبین، ص.، ۱۳۶۴. رستني هاي ايران. انتشارات دانشگاه تهران، جلد سوم ۶۶۵ صفحه.
- مبین، ص.، ۱۳۷۴. رستني هاي اiran. انتشارات دانشگاه تهران، جلد چهارم ۳۳۵ صفحه.
- مظفريان، و. ا.، ۱۳۷۳. ردهبندی گياهي. كتاب اول، نشر دانش آموز. ۵۰۱ صفحه.
- مظفريان، و. ا.، ۱۳۷۳. ردهبندی گياهي. كتاب دوم، نشر دانش آموز. ۶۱۰ صفحه.
- مهندسين مشاور آبرفت. ۱۳۶۳. بررسی و ارزیابی مقدماتی طرحهای بارز آب و خاک در استان بوشهر. جلد اول، مشاور مرکز خدمات روستایی استان بوشهر. ۱۸۲ صفحه.
- میر حیدر، ح.، ۱۳۷۳. معارف گياهي (۷ جلد) دفتر نشر فرهنگ اسلامي.

Vol. 20 No. (2), 213-227 (2004)

Medicinal Plants of Bushehr Province

K. Sartavi¹ and F. Gholamian¹

Abstract

Bushehr province with an area of about 25360 sq. is beside Persian Gulf. This province was divided into two parts plain regions and mountains regions. Soil of plain regions is salt and sandy - laom and soil of mountains regions is sandy - soil often sandy - laom and alluvial.

At first collection and identification of medicinal plants in Bushehr province with seven town ships which divided to four regions. This project performed for four years (1995 - 1999).

In this research 70 species of medicinal plants were collected and identified. They classified in 70 species, 32 species were herbaceous, 17 bush, 12 shrubs, 7 trees and tubers. Scientific name, altitude and distribution were mentioned in this paper.

Key Words: Medicinal Plants, collection, identification, Bushehr province

1- Research center of Agriculture and Natural Resources of Bushehr province
E-mail: Sartavi@yahoo.com